

Iar Brumarul...

Bragagiu

Tot mai mult „oleacă”,
Mai sărac în „plină”,
De la mine pleacă
Aripi și lumină.

Aurore-n file,
Auriri din Soare
Și mă lasă zile,
Și se strânge-o zare.

Adierea moale,
Rozoviul nalbei,
Se tot duc cu jale
Lebedele dalbe.

Parcă-s rupte-n mine
Clipele frumoase
Când ceața susține
Gânduri urâcioase.

Încerc după cărduri
Dând din mâini să fug eu,
Dar rămân în rânduri
Ca un plâns în rugă.

Și tot mai departe
Este răsul vieții...
Am rămas o carte*
Veche-n suflul gheții.

Ce n-are privire,
Care n-are urmă
Ca și o iubire
Argintată-n brumă.

*carte - scrisoare

Victor Bragagiu

victorbragagiu.blogspot.com